

έξωτερική παρυφή των, ὡς καὶ αἱ δύο ἐπ' αὐτῶν ἐγκάρσιαι ταινίαι (ζώναι) ἔχουσι χρυσίζον, ἐρυθροκαστανόν χρώμα. Αἱ ἐν λόγῳ ταινίαι συχνάκις διακόπτονται καὶ ὑποκαθίστανται ὑπὸ κηλίδων ἢ δυνατὸν καὶ νὰ ἔλλείπουν σχεδὸν ἐντελῶς, εἰδικώτερον εἰς τὰ θήλα.

Αἱ ὀπίσθια πτέρυγες καὶ ἡ κοιλία εἶναι ὁμοιόμορφως καστανόφαιαι, οἱ δὲ κροσσοὶ ὑποκίτρινοι.

Προνύμφη. Αὕτη εἶναι κίτρινοπρα-σίνη, ἀνοικτοτέρου χρωματισμοῦ πλευρι-κῶς, ἡ δὲ κεφαλὴ τῆς μέλαινα στίλβουσα καὶ ὁ προθώραξ ἐρυθροκαστανός. Φέρει ἀρκετὰ σειρὰς λεπτῶν καὶ μακρῶν τριχῶν, φουμένως ἐπὶ μικρῶν φυματίων.

Ἐξοδος ἐντόμων ἀπὸ τέλους Ἰουνίου — ἀρχῶν Αὐγούστου. Ψυχαὶ νυκτόβιοι, ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐξοδὸν των πραγματοποιεῖται ἡ σύζευξις των, ὠτοκία καὶ τὰ ὠὰ ἀποτίθενται ἐπὶ λείων τμημάτων τῆς ἀνω ἐπιφανείας τῶν φύλλων κατὰ μικροὺς σω-ροὺς ἐκ 10—15 (ἕως 150 ὠὰ 1 θήλυ). Μικραὶ κάμψαι Αὐγούστον τρώγουσιν τὸ παρ-έκγμα τῶν φύλλων, ἄνευ σοβαρῶν ζημιῶν. Τὸν Σεπτέμβριον ἢ ἀρχὰς Ὀκτωβρίου κα-ταφεύγουσιν εἰς πασσάλους ὑποστηρίξεως, εἰς ρωγμὰς ἢ ὑπὸ τὸν φλοιὸν τῶν πρέμνων, διαχειμάζουσι δὲ ἐντὸς μικροῦ, λευκοῦ, με-ταξώδους βομβυκίου.

Μὲ τὴν ἐκπτυξιν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ἀμ-πέλου τὴν ἀνοιξιν, αἱ κάμψαι ἐξέρχονται τῆς χειμερίας διαπαύσεως, διατρυποῦν τὸ βομβυκίον καὶ ἀνέρχονται ἐπὶ τῶν κληματί-δων, ὅπου ἀρχίζουσιν νὰ καταβροχθίζουσιν ὀφθαλμοὺς καὶ νεαροὺς βλαστοὺς. Ὄταν ἀναπτυχθοῦν περαιτέρω, προσβάλλουσιν καὶ τοὺς μικροὺς βότρες, καταβροχθίζουσαι ἀρχικῶς μὲν τὰ ὄργανα τῶν ἀνθέων, ἀργό-

τερον δὲ τὰς μικρὰς ράγας. Καὶ αἱ κάμψαι εἶναι νυκτόβιοι. Τὴν ἡμέραν κρύπτονται, ἐ-νίστε κατὰ μικρὰς ομάδας ἐντὸς φωλεᾶς ἐκ φύλλων ἢ βοτρώων ἐνουμένων διὰ μεταξίμων νημάτων, ἢ ἐντὸς ἐνὸς μόνου φύλλου, ὅπερ συστρέφουσιν ἢ συνηθέστερον μεταξὺ δύο φύλλων, ἄτινα συγκολλῶσιν ὁμοῦ διὰ μετα-ξίμων νημάτων. Ἐντὸς τῶν κρυπτῶν τούτων αἱ κάμψαι ὑφίστανται τὰς ἀποδεξί ματώ-σεις, χρυσαλλιδούμεναι τελικῶς. Κανονικῶς ἡ χρυσαλλίδωσις λαμβάνει χώραν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου, ἢ δὲ ἐξοδος τῶν ψυχῶν 20 ἡμέρας περίπου κατόπιν.

Ζημία. Δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ σο-βάρως ζημίας.

Καταπολέμησις. Αἱ χειμεριναὶ ἐπεμβάσεις ἐνδείκνυνται, καθ' ὅσον τὸ SPARGANOTIS PILLERIANA διαχειμάζει, εἰς τὸ στάδιον τῆς κάμψης, ὅπερ εἶναι ἰδιαιτέ-ρως εὐαίσθητον (ζέον ὕδωρ παλαιότερον). Ἦδη συνιστᾶται ψεκασμὸς διὰ διαλύματος ἀρσενικώδους νατρίου εἰς ἀναλογίαν 1,35% ἀρσενικώδους ὀξέος. Μὲ τὸν ψεκασμὸν τού-τον καταπολεμεῖται συγχρόνως καὶ ἡ πο-λυπολιᾶσις (ἴσκα). (Μετὰ τὸ κλάδευμα πρὸ διογκώσεως ὀφθαλμῶν, ξηρὸν καιρὸν, ἀποφευγομένης τῆς διαβροχῆς τοῦ δεχθέν-τος τὸ κλάδευμα ζύλου — διὰ τὸν φόβον ζημιῶν εἰς ὀφθαλμοὺς). Εὐθὺς ὡς ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ἀνοιξιν τὸ τέλειον ἔντομον, ὅταν οἱ βλαστοὶ ἀποκτήσουσιν 3 φύλλα, γίνεται ψεκασμὸς δι' ἐνὸς ἐντομοκτόνου. Ἐπανά-ληψις τούτου μετὰ 10—15 ἡμέρας. Ὡς φάρμακα χρησιμοποιοῦνται τὸ Ντὶ - ντὶ - τὶ 0,1—0,15% ἢ παραθεῖον 0,03% ἢ ἕτερον ὄργανοφωσφορικόν. Ἡ διαβροχὴ νὰ εἶναι ἀφθονος καὶ ἐπιμελής. Ὁμοίως συλλογὴ καὶ καύσις φωλεῶν, ξηρῶν φύλλων, συνε-στραμμένων καὶ συγκολλημένων μεταξύ των.

ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ!

**Μόνον ἡ καλὴ ποιότητα
τῆς σταφίδος μπορεῖ νὰ
συναγωνισθῇ ἀποτελεσματι-
κῶς τὶς ξένες σταφίδες.**